

Słowo wstępne

Analiza przepisów prawa dokonywana bez refleksji nad jego otoczeniem społecznym jest zawsze niepełna. Dopiero uwzględnienie wszelkich uwarunkowań, w których przyjdzie działać stworzonym regulacjom prawnym, pozwala właściwie zrozumieć i ocenić rozległy kontekst funkcjonowania normy prawnej. Ta wydawałoby się ponadczasowa zasada coraz częściej niknie z pola widzenia badaczy. To niepokojące zjawisko, zwłaszcza jeśli uwzględnimy, że to nauka jest pierwszym recenzentem działalności ustawodawcy. Stoi na straży tego, aby prawo służyło interesom społeczeństwa, nie zaś jedynie realizowało interesy władzy. Owo szczególne zobowiązanie nabiera wyjątkowej mocy na gruncie prawa karnego.

Z tego powodu z satysfakcją należy odnotować takie inicjatywy jak ubiegłoroczna konferencja pt. „Reintegracja społeczna wobec ograniczeń penitencjarnych i środowiskowych”. Impreza ta wpisuje się w ideę cyklicznie już odbywanych od 2015 roku w Krynicy spotkań praktyków i teoretyków, którym na sercu leżą problemy zapobiegania przestępstwom i readaptacji społecznej ich sprawców. Współcześnie tylko taka interdyscyplinarna platforma wymiany myśli i doświadczeń ma realną szansę stać się słyszalnym głosem reprezentującym świat nauki i praktyki. Otwartość na nowe rozwiązania i prądy wyraża się też w czerpaniu z doświadczeń innych krajów, co umożliwia nie tylko doskonalenie rodzimych instytucji prawnych, lecz także przyspiesza obieg postępowych idei w społeczności międzynarodowej. Większość artykułów tego tomu jest pokłosiem wspomnianej konferencji.

Redakcja „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego” od początku starała się wspierać tego rodzaju projekty naukowe, publikując najciekawsze wystąpienia konferencyjne. Warto przy tej okazji przypomnieć, że samo czasopismo powstało na kanwie konferencji naukowej organizowanej na

Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego u progu wejścia w życie nowej kodyfikacji karnej w 1997 roku. Na konferencji licznie reprezentowane było także środowisko praktyków. Wtedy to z inicjatywy ówczesnego dziekana Wydziału prof. dr. hab. Zdzisława Kęgla wydano pierwszy numer naszego periodyku, a stanowisko redaktora naukowego objął prof. dr. hab. Leszek Bogunia, który z sukcesem kierował nim przez kolejne czternaście lat. Symptomatyczne, że pierwszy wolumen w słowie wstępnym zawiera stwierdzenie, iż powstał on jako „konieczność systematycznej wymiany poglądów teoretyków i praktyków zajmujących się tymi dziedzinami prawa”. Wydaje się, że oddawany do rąk czytelników tom w pełni realizuje idee twórców „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego”.

dr hab. Tomasz Kalisz, prof. UWr

dr hab. Adam Kwieciński